

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības par Eiropas Komisijas 2017. gada 27. jūlija Lēmuma C(2017) 5176, *final*, par valsts atbalsta shēmu Nr. SA.38398 (2016/C, ex 2015/E), ko īstenojusi Francija (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota Komisijas pieļautā kļūda tiesību piemērošanā, nodokļu pasākumu pilnībā kvalificējot par valsts atbalstu, pretrunā kritērijam par Francijas ostu darbības saimniecisko raksturu. Šajā ziņā prasītāja uzskata, ka, secinādama, ka Francijas ostām piešķirtais atbrīvojums no nodokļa ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, taču neprecizējot, ka atbalsta kvalifikācija aprobežojas ar ostu saimniecisko darbību, Komisija principā savā lēmumā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar Francijas ostu veikto darbību saimnieciskā rakstura vērtējumu. Prasītāja uzskata, ka Komisija savā Francijas ostu veikto darbību saimnieciskā rakstura analizē pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā šādu divu iemeslu dēļ:
 - pirmkārt, apstrīdētajā lēmumā neaplūkojot atsevišķas Francijas ostu veiktās darbības;
 - otrkārt, attiecībā uz citām Francijas ostu darbībām tikai atkārtoti norādot uz vispārīgiem principiem, kas izriet no Tiesas judikatūras par ostu infrastruktūras finansējumu no valsts līdzekļiem jomā, bez secinājumiem par to saimniecisko raksturu, kaut arī runa bija par valsts atbalsta jomas normu piemērošanu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota kļūda tiesību piemērošanā un nepietiekams pamatojums saistībā ar kritērijiem par konkurences izkropļošanu un tirdzniecības starp dalībvalstīm ietekmēšanu, jo Komisija nepamatoti esot uzskatījusi, ka attiecīgais atbrīvojums no nodokļa var radīt konkurences izkropļojumus un var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm saistībā ar Francijas ostām kopumā un konkrēti saistībā ar salu un aizjūras ostām. Prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots, jo Komisija, savu nostāju nepamatojot, ir pieņēmusi, ka šie nosacījumi šajā gadījumā ir izpildīti.
4. Ar ceturto pamatu tiek norādīta kļūda tiesību piemērošanā, veicot pastāvoša atbalsta pārbaudes procedūru, un LESD 108. panta 1. un 2. punkta, kombinācijā ar samērīguma principu, pārkāpums, jo, pirmkārt, pieprasot Francijas iestādēm iesniegt pierādījumus par Francijas ostu atbrīvojuma no uzņēmumu ienākuma nodokļa režīma saderīgumu ar iekšējo tirgu, Komisija esot apvērsusi pierādīšanas pienākumu un rīkojusies tā, it kā tai būtu ticis iesniegts pieteikums par jaunas atbalsta shēmas apstiprināšanu. Otrkārt, uzdodot Francijas iestādēm šo atbrīvojuma režīmu vienkārši atcelt, nepierādot, ka nekādi grozījumi šo pasākumu nevar padarīt atbilstošu Savienības tiesību normām valsts atbalsta jomā, Komisija esot pārkāpusi LESD 108. panta 1. un 2. punktu, Regulas Nr. 2015/1589 2. pantu un samērīguma principu.
5. Piektais pamats ir saistīts ar labas pārvaldības principa pārkāpumu, jo fakts, ka Komisija prasīja atbrīvojuma režīmu atcelt, tajā pašā laikā pieļaujot atbalsta shēmas ostām citās dalībvalstīs, neļauj nodrošināt taisnīgas konkurences apstākļus dažādu Eiropas ostu starpā, bet, tieši pretēji, rada jaunus konkurences izkropļojumus, kas tādējādi rada konkrētu Komisijai uzticētās lomas būt iekšējā tirgus pareizas darbības garantam pārkāpumu. Tādējādi tā esot pārkāpusi objektivitātes principu, kas ir labas pārvaldības principa obligāta sastāvdaļa.

Prasība, kas celta 2017. gada 17. novembrī – Commune de Fessenheim u.c./Komisija

(Lieta T-751/17)

(2018/C 032/50)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Commune de Fessenheim* (Fesenaima, Francija), *Communauté de communes Pays Rhin–Brisach* (Fogelzaima, Francija), *Conseil départemental du Haut Rhin* (Kolmāra, Francija) un *Conseil régional Grand Est Alsace Champagne Ardenne Lorraine* (Strasbūra, Francija) (pārstāvis – G. de Rubercy, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāji lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt 2017. gada 18. oktobra Eiropas Komisijas ģenerālsēkretariāta lēmumu (C(2017 7119 FINAL), ar kuru tika atteikts izsniegt Eiropas Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta 2017. gada 22. martā Francijas varasiestādēm adresēto lēmumu, kas attiecās uz protokolu, ar kuru EDF grupai tiek piešķirts atlīdzinājums saistībā ar Fesenaimas atomelektrostacijas slēgšanu;
- uzdot Eiropas Komisijai iepazīstināt prasītājus ar 2017. gada 22. marta vēstules saturu vienas nedēļas laikā, skaitot no Vispārējā tiesas sprieduma pasludināšanas dienas;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) 4. panta 2. punkta pēdējā daļa, jo pastāvot sevišķas sabiedrības intereses, kas attaisno aplūkotā dokumenta publiskošanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 42. pants attiecībā uz tiesībām piekļūt dokumentiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants par tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību.

Prasība, kas celta 2017. gada 20. novembrī – Vācijas Federatīvā Republika/ECHA

(Lieta T-755/17)

(2018/C 032/51)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: advokāti D. Klebs un T. Henze)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Ķīmikāliju aģentūras Apelācijas padomes 2017. gada 8. septembra lēmumu (lieta Nr. A-026-2015), ciktāl Apelācijas padome dalībvalstu komitejas 2015. gada 1. oktobra lēmumu par vielām "1,4-benzoldiamīns, N, N'-jaukts fenila un benzila derivāts (turpmāk tekstā – "BENPAT") CAS-Nr.: 68953-84-4 (EG-Nr.: 273-227-8)
- daļēji atcēla, jo tajā bija paredzēts, ka, veicot pētījumu atbilstoši EDSO TG 309, reģistrācijas pieteikumu iesniedzējiem ir jānorāda metabolīti;
- daļēji atcēla, jo šajā lēmumā bija paredzēta pētījuma veikšana atbilstoši EDSO TG 308, un
- tika atzīts, ka no minētā lēmuma pamatojuma ir jāizslēdz atsauce uz bioakumulāciju;
- kā arī piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.